
IN 'T KORT

**G E L I J K E
K A N S E N**

2009-2014

VOORWOORD

Enkele jaren geleden vroeg een nieuwsprogramma aan een minister om uitleg te geven bij de staats hervorming voor het kinderjournaal. Tot de verbazing van de minister werd deze uitleg gebruikt ... in het avondjournaal.

Politici en bestuurders spreken een eigen vaktaal, een eigen dialect. Omdat het kantoor van de eerste minister in de Wetstraat ligt, wordt dit taaltje vaak Wetstratees genoemd.

Politici en bestuurders vergeten vaak dat niet iedereen het politieke dialect begrijpt. Transversale opdracht, efficiëntiewinsten, opencoördinatiemethode ... : het zijn geen woorden die u (en ik ook niet) gebruiken in 'normale' gesprekken.

In de Vlaamse regering ben ik als minister bevoegd voor Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel. Alle mensen moeten beleidsdocumenten kunnen lezen. Dat is een van de doelen van het gelijkemansbeleid tijdens deze regeerperiode.

Ik wil daarom het goede voorbeeld geven door vaktaal en Wetstratees uit mijn 4 beleidsnota's te halen en de begrippen uit te leggen. Ik hoop zo mijn collega-ministers aan te moedigen om hetzelfde te doen. Voor alle beleidsnota's.

Want ik wil graag dat u weet waar wij mee bezig zijn, welke beslissingen wij willen nemen en waarom. Heel eenvoudig: omdat alle inwoners recht hebben op heldere informatie. Ik wens u veel leesplezier!

Pascal Smet

Vlaams minister van Onderwijs,
Jeugd, Gelijke kansen en Brussel

INLEIDING

Elke Vlaamse burger, vrouw of man, hetero of holebi, met of zonder handicap... maakt deel uit van de Vlaamse samenleving.

Maar niet iedereen heeft evenveel kansen:

- Vrouwen verdienen minder dan mannen voor hetzelfde werk.
- Te weinig mensen met een handicap behalen een diploma hoger onderwijs.
- Holebi-jongeren worden vaker gepest dan andere jongeren.
- De meeste Vlaamse websites kunnen niet door iedereen gelezen worden.

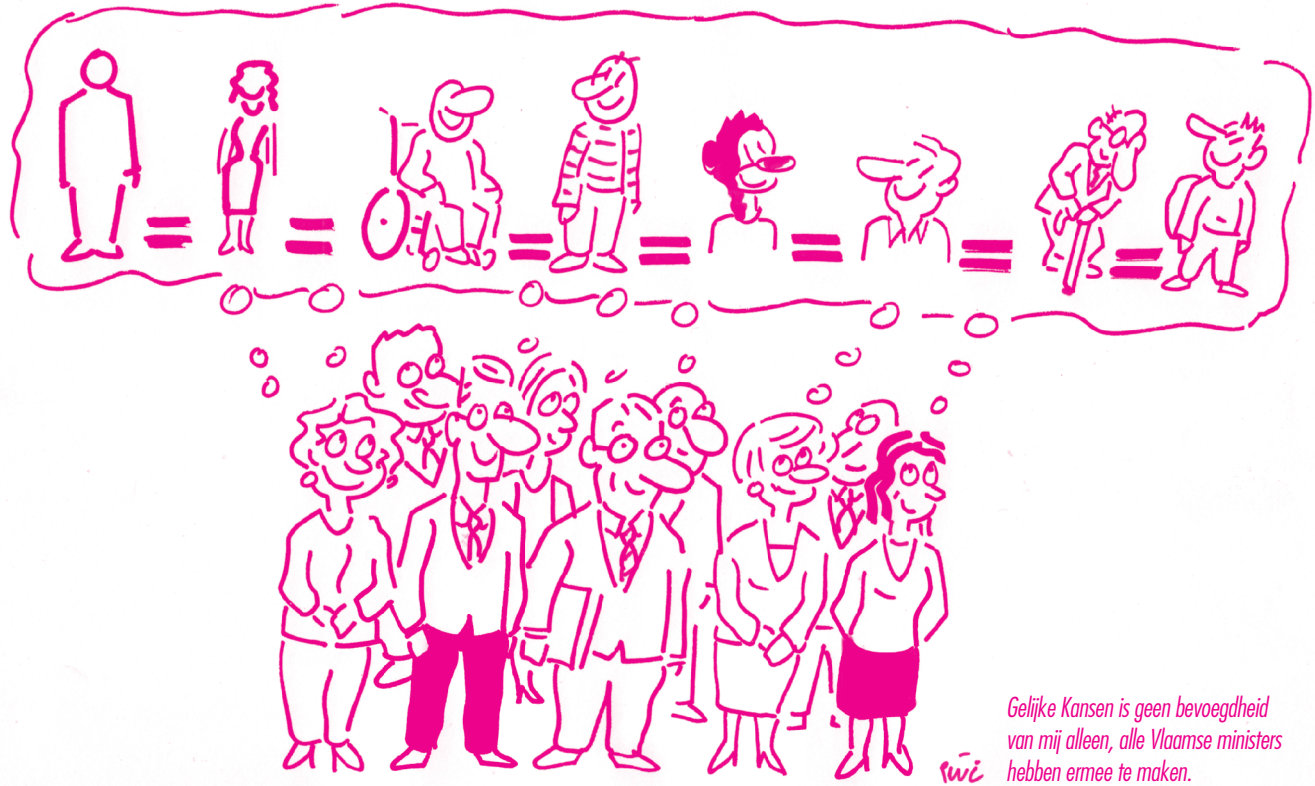
Als minister van Gelijke Kansen wil ik al deze ongelijkheden wegwerken. Want iedereen moet gelijke kansen en gelijke basisrechten hebben.

Voor mijn gelijkekansenbeleid werk ik rond 5 grote thema's: gender, seksuele identiteit, handicap, toegankelijkheid en etnisch-culturele diversiteit. Voor elk thema werk ik aparte

acties uit, met de hulp van verschillende partners. Natuurlijk kan ik niet overal aan werken, want mijn middelen zijn beperkt. Per doelgroep en per thema moet ik dus keuzes maken.

Gelijke Kansen heeft te maken met verschillende maatschappelijke terreinen: met welzijn, onderwijs, werk, wonen... Het is daarom belangrijk dat alle ministers op hun eigen werkterrein acties voor gelijke kansen opzetten. Ik zal deze ministers ondersteunen en hun acties op elkaar afstemmen.

Met mijn gelijkekansenbeleid wil ik discriminatie voorkomen en bestrijden. Discriminatie is het ongelijk behandelen van mensen op basis van kenmerken die er niet toe doen, zoals godsdienst, leeftijd, afkomst, handicap of huidskleur. Bijvoorbeeld een huisbaas die zijn huis niet wil verhuren aan homoseksuelen of een jongere die door zijn huidskleur niet binnen mag in een café.

1. ALLE VLAAMSE MINISTERS WERKEN AAN GELIJKE KANSEN

VLAAMSE OVERHEID

Gelijke Kansen is geen bevoegdheid van mij alleen, alle Vlaamse ministers hebben ermee te maken.

Bijvoorbeeld:

- We willen graag dat kinderen met een handicap zo veel mogelijk naar gewone scholen gaan. Dit is een opdracht voor de minister van Onderwijs.
- Het is moeilijker voor vrouwen om carrière te maken dan voor mannen. Hier kan onder meer de minister van Werk iets aan veranderen.
- In rusthuizen houdt men soms te weinig rekening met de situatie van holebi-ouderen. Daar kan de minister van Welzijn iets aan doen.

- Veel publieke gebouwen in Vlaanderen zijn ontoegankelijk. De minister van Ruimtelijke Ordening kan regels opleggen om hier iets aan te veranderen.

Als minister van Gelijke Kansen moedig ik andere ministers aan en help ik hen om binnen hun domein te werken aan gelijke kansen. We spreken samen af wat we gaan doen, maar elke minister zorgt zelf voor de acties op zijn terrein.

Met de andere ministers werk ik in de Vlaamse regering dus aan een Masterplan rond gelijke kansen. Ook het middenveld werkt hieraan mee. Dit zijn de organisaties tussen de burger en de overheid: verenigingen, vakbonden, onderwijsorganisaties, werkgeversorganisaties... In het Masterplan staat wat we samen willen doen en realiseren.

2. MIJN EIGEN PLANNEN

Als minister van Gelijke Kansen neem ik ook eigen initiatieven. Hierbij krijg ik hulp van een dienst binnen de Vlaamse overheid, namelijk Gelijke Kansen in Vlaanderen. Ik maak plannen over 5 thema's: gender, seksuele identiteit, handicap, toegankelijkheid, etnisch-culturele diversiteit. Ook om discriminatie te bestrijden plan ik maatregelen. Omdat mijn middelen beperkt zijn, moet ik wel keuzes maken per doelgroep en per thema.

2.1. GENDER

WAT IS GENDER?

Het woord 'seks' of 'geslacht' verwijst naar de biologische verschillen tussen vrouwen en mannen. 'Gender' verwijst naar sociale verschillen. Vrouwen kunnen kinderen krijgen, mannen niet. Dat is een biologisch verschil. Een sociaal verschil is het idee dat vrouwen beter voor kinderen zorgen dan mannen. Dit idee is niet noodzakelijk correct. Maar in onze samenleving leren we dat vrouwen beter kunnen zorgen dan mannen.

Samenleving en cultuur bepalen de sociale verschillen. Hoe moeten vrouwen en mannen zich gedragen? Welke eigenschappen moeten vrouwen of mannen hebben? Elke samenleving heeft hier bepaalde ideeën en verwachtingen over. De ideeën over gender kunnen leiden tot ongelijke kansen. Volgens de samenleving kunnen vrouwen bijvoorbeeld beter schoonmaken en zijn mannen handiger dan vrouwen. Het kan daarom zijn dat leerkrachten vaker aan meisjes vragen om het bord te vegen en aan jongens om de banken te verhuizen.

Sociale verschillen kunnen veranderen. Vandaag kunnen vrouwen een broek dragen, maar dit is niet altijd zo geweest. Vroeger droegen vrouwen alleen rokken.

Mijn genderbeleid wil de negatieve gevolgen van sociale verschillen stoppen. Genderbeleid gaat dus niet alleen over vrouwen, maar ook over mannen. Maar eerst wil ik het begrip ‘gender’ bekendmaken bij de Vlamingen. Vlamingen moeten zich bewust worden van sociale verschillen en de gevolgen.

GENDER OP HET WERK

Op de werkvloer zien we de volgende situaties:

- Vrouwen hebben minder vaak hoge functies dan mannen.
- In sommige sectoren werken er weinig vrouwen.
- Vrouwen werken vaker deeltijds en hebben vaker onderbroken loopbanen.
- Vrouwen verdienen minder dan mannen voor hetzelfde werk.

De oorzaken van deze situaties liggen voor een stuk op de werkvloer. Maar ook de studiekeuze en de combinatie van werk en gezin spelen een rol. De oplossing ligt dus op verschillende domeinen: Gelijke Kansen, maar ook Onderwijs, Werk, Welzijn, Economie. Om vrouwen op het werk meer gelijke kansen te geven, werk ik samen met andere ministers aan een plan. Ik vraag de werkgevers, de vakbonden en andere spelers op de arbeidsmarkt om ook mee te werken aan dit plan.

Daarnaast start ik eigen acties op. Uit onderzoek blijkt dat veel vrouwen deeltijds gaan werken of stoppen met werken om voor de kinderen of voor een ziek familielid te zorgen. Op het moment zelf lijkt dit de beste oplossing. Maar later blijkt dat er veel financiële gevolgen zijn. De vrouwen krijgen een lager pensioen of vinden moeilijker een goede job wanneer ze terug willen gaan werken. Deeltijds werken of stoppen met werken heeft ook negatieve gevolgen wanneer een koppel uit elkaar gaat. Om geldproblemen te voorkomen na een relatiebreuk, kan een koppel tijdens de relatie een regeling vastleggen bij de notaris. Dit gebeurt nog te weinig en dat wil ik veranderen. Tijdelijk of definitief stoppen met werken heeft dus vaak gevolgen voor het inkomen. Ik wil vrouwen en hun partners hiervan bewustmaken en hen hierover informeren.

Ik wil ook meer aandacht voor de problemen van alleenstaande ouders. Alleenstaande ouders zijn een kwetsbare groep en ze lopen een groot risico om in armoede terecht te komen.

*Wanneer vrouw en man werken,
is het eigenlijk logisch dat ze
evenveel doen in het huishouden.*

HUISHOUDEN, ZORG EN WERK GEMAKKELIJKER COMBINEREN

Wanneer vrouw en man werken, is het eigenlijk logisch dat ze evenveel doen in het huishouden. Toch doen vrouwen vaak meer in het huishouden dan mannen.

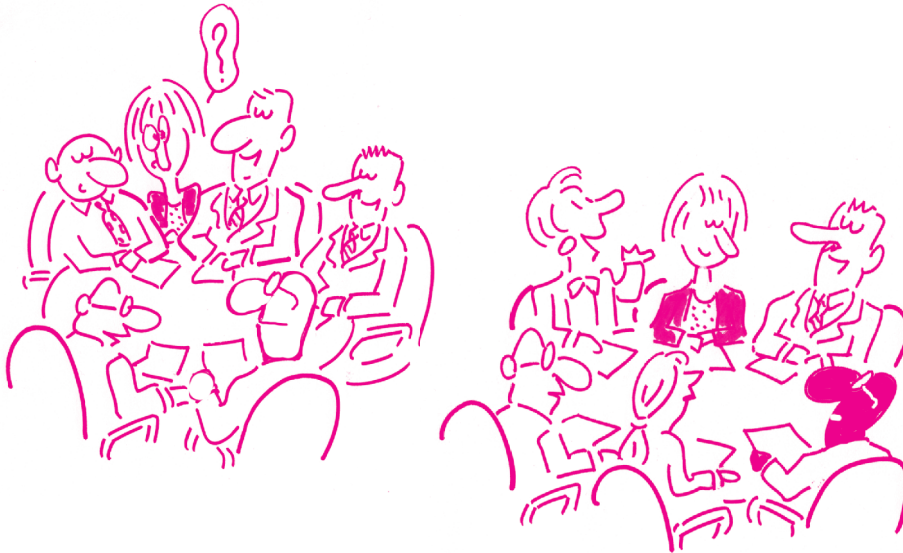
Een job combineren met een gezin is vaak erg zwaar. Hierdoor stoppen vrouwen vaak (gedeeltelijk) met werken. De overheid kan de combinatie van werk en gezin gemakkelijker maken. Maar de overheid moet er ook voor zorgen dat de ideeën over zorg en huishoudelijke taken veranderen. Het moet vanzelfsprekend zijn dat vrouwen en mannen evenveel zorgtaken en huishoudelijke taken opnemen. Ik zal op dit vlak dan ook acties uitwerken.

Ik wil bijvoorbeeld mannen en vrouwen uit gezinnen aanmoedigen om allebei ouderschapsverlof te nemen. Daardoor kunnen ze meer tijd doorbrengen met hun kinderen. Nu nemen vooral vrouwen ouderschapsverlof. Werkgevers

vinden dat normaal. Ze denken nog te vaak dat een man niet meer geïnteresseerd is in zijn job wanneer hij om ouderschapsverlof vraagt. Mannen doen dat steeds meer, maar nog niet evenveel als vrouwen. Ik zal werkgevers aanmoedigen om mannen meer ouderschapsverlof te laten nemen.

GENDER IN POLITIEK, ADVIES- EN BESTUURSRADEN

Vrouwen en mannen moeten in gelijke mate deelnemen aan de politiek en zetelen in bestuurs- en adviesraden. Een bestuursraad beslist over het bestuur van een bedrijf, een vereniging, een museum... Een adviesraad bespreekt bepaalde thema's en geeft dan advies (de mening van de mensen in de raad) aan de overheid. Zo geeft de Vlaamse Jeugdraad advies aan de Vlaamse regering over alles wat belangrijk is voor kinderen, jongeren en hun organisaties in Vlaanderen.

Vrouwen en mannen moeten in gelijke mate deelnemen aan de politiek en zetelen in bestuurs- en adviesraden.

- **Politiek**

Er zitten weinig vrouwen in de gemeentelijke politiek. In 2012 zijn er gemeentelijke verkiezingen. Samen met de minister van Binnenlands Bestuur zal ik de partijen verplichten om op de eerste of tweede plaats van de kieslijsten een vrouw te zetten.

- **Advies- en bestuursraden van de Vlaamse overheid**

Er bestaan al regels over het aantal vrouwen en mannen in de advies- en bestuursraden van de Vlaamse overheid. Maar die regels worden nog niet altijd even goed nageleefd. Er zijn nog te weinig vrouwen in de advies- en bestuursraden.

- **Raden van bestuur van bedrijven**

In veel bedrijven zitten geen vrouwen in de bestuursraad. In Scandinavië is dat vaker wel het geval. Ik wil Scandinavië als voorbeeld gebruiken en ideeën uitwerken om ook hier meer vrouwen in de raden van bestuur te krijgen.

EXPERTENDATABANK

Media als tv, tijdschriften en kranten hebben veel invloed op de beelden en ideeën van de mensen. Als bepaalde groepen minder of steeds op dezelfde manier in de media komen, krijgen we geen juist beeld van hen. In tv-programma's zorgen vrouwen bijvoorbeeld vaak voor de kinderen en doen ze het huishouden. Daardoor krijgen kijkers het idee dat die taken vooral door vrouwen moeten uitgevoerd worden.

De vorige minister van Gelijke Kansen ontwikkelde een Expertendatabank voor de media. De Expertendatabank is een website met gegevens van experts: mensen die door hun opleiding of hun beroep veel weten over een bepaald vakgebied. De experts in de databank maken deel uit van grote groepen in onze maatschappij die te weinig in de media komen. Voorbeelden daarvan zijn vrouwen, mensen met een handicap en nieuwe Vlamingen.

De Expertendatabank is dus belangrijk voor alle doelgroepen van mijn beleid. Ik wil de Expertendatabank verder uitwerken en de media aanmoedigen om ze te gebruiken. Journalisten en programmamakers kunnen de experts uit de databank contacteren en aan het woord laten over hun vakgebied. Door bijvoorbeeld vaker vrouwelijke wetenschappers aan het woord te laten in het nieuws, zien mensen in dat wetenschap iets is voor mannen én vrouwen.

2.2. SEKSUELE IDENTITEIT

HOLEBI'S

Holebi is de verzamelnaam voor homo's, lesbiennes en biseksuelen. Jonge holebi's zijn vaker depressief en plegen vaker zelfmoord. Vooral lesbische meisjes voelen zich niet goed in hun vel en doen het hierdoor niet zo goed op school. Leeftijdsgenoten van jonge holebi's staan vaak negatief tegenover homoseksualiteit. Ik wil daarom in de eerste plaats zorgen voor een meer holebivriendelijke omgeving.

Naast Vlaams minister van Gelijke Kansen ben ik ook minister van Onderwijs en Jeugd. Zo kan ik acties rond holebi's opzetten voor leerkrachten, leerlingen, jeugthuizen en jeugdverenigingen.

Jonge holebi's durven soms niet goed voor hun seksuele identiteit uitkomen. Hierdoor hebben ze het thuis vaak niet gemakkelijk. Daarom plan ik campagnes om ouders van holebi's te ondersteunen.

Holebikoppels kunnen sinds kort kinderen adopteren. Er zijn daardoor al meer kinderen met holebi-ouders. Gezinnen met 2 mama's of 2 papa's zullen dus vaker voorkomen. Ik wil de samenleving vertrouwd maken met holebigezinnen. Ook wil ik meer informatie over de adoptie-ervaringen van holebi's. Met die informatie kan ik adoptieprocedures verbeteren en (toekomstige) holebi-ouders helpen.

Zorginstellingen voor ouderen hebben vaak weinig aandacht voor holebi's. Samen met de minister van Welzijn wil

ik homoseksualiteit bespreekbaar maken in zorginstellingen. Binnen de holebi's zijn de biseksuelen een aparte groep. Biseksuelen zijn mensen die zich aangetrokken voelen tot vrouwen én mannen. Uit onderzoek blijkt dat ze extra kwetsbaar zijn en zich vaak depressief voelen. Ik wil hun situatie onderzoeken en nagaan hoe we hen kunnen helpen.

Holebi's verschijnen vaker op een positieve manier in de media. Daardoor hebben mensen steeds minder vooroordelen over hen. De beeldvorming over holebi's in de media is dus verbeterd. De Vlaamse overheid moet hierin ook het goede voorbeeld geven. Zij moet bijvoorbeeld in haar communicatie (folders, brieven, websites...) tonen dat alle gezinsvormen gelijkwaardig zijn.

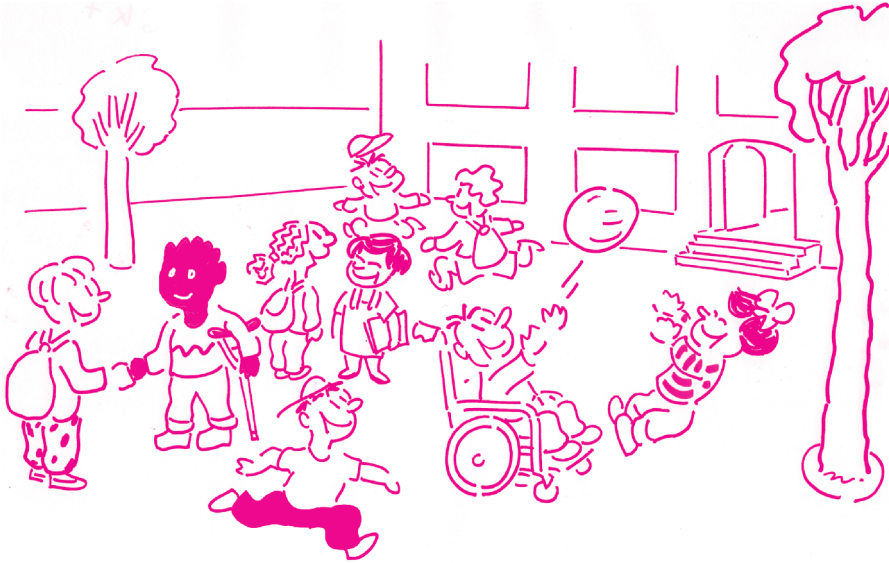
TRANSGENDERS

Onze maatschappij kent slechts 2 mogelijkheden: je bent of man of vrouw. Transgenders zijn mensen bij wie het gevoel van mannelijkheid en/of vrouwelijkheid niet (helemaal)

overeenkomt met hun lichaam. Ze voelen zich soms man, soms vrouw, of geen van beiden. Bij sommige transgenders gaat dit gevoel zo ver dat een man zich eigenlijk een vrouw voelt of een vrouw zich een man voelt. Sommige transgenders laten hun lichaam dan ook aanpassen om het te doen kloppen met hun gevoel van mannelijkheid en/of vrouwelijkheid. Het gaat dus niet over seksuele voorkeur, maar wel over zich vrouw en/of man voelen. Transgenders kunnen zowel hetero als holebi zijn.

Transgenders krijgen veel negatieve reacties uit hun omgeving en hun situatie maakt hen kwetsbaar. Werkloosheidscijfers en zelfmoordcijfers zijn dan ook hoog in deze groep. Ik zal met experts overleggen hoe we deze mensen beter kunnen ondersteunen.

2.3. HANDICAP

Ik wil dat mensen met een handicap zo veel mogelijk naar gewone scholen gaan.

DEELNEMEN AAN HET GEWONE LEVEN

Ik wil dat mensen met een handicap zo veel mogelijk naar gewone scholen gaan, een gewone job hebben en deelnemen aan het gewone sociale en culturele leven.

Handicap is een nieuw thema in het gelijkekansenbeleid. Mijn beleid rond handicap is daarom nog niet klaar. Ik wil eerst weten wat mensen met een handicap nodig hebben. Daarvoor is wetenschappelijk onderzoek en overleg met verenigingen en organisaties nodig.

JUIST BEELD

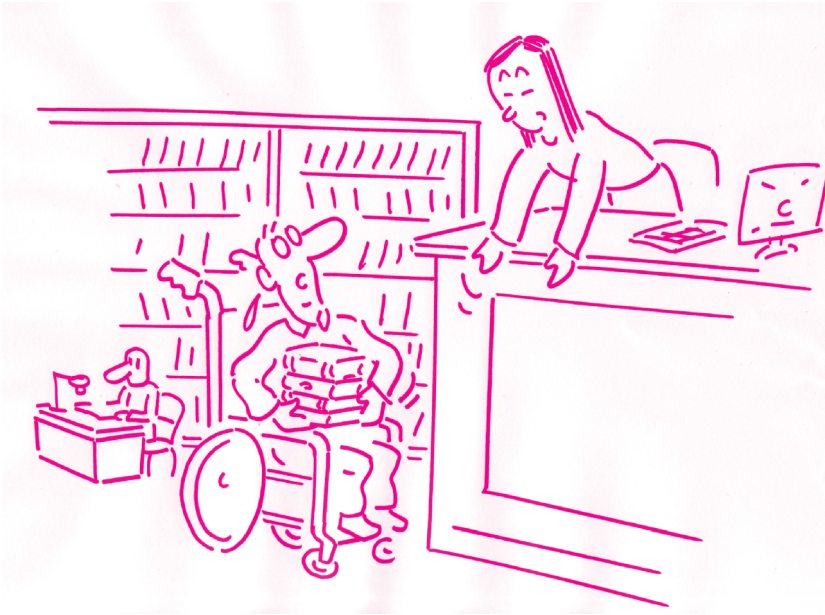
Vlamingen hebben vaak een onjuist beeld van mensen met een handicap. Dat komt omdat velen niet vaak in contact komen met mensen met een handicap. Ik wil dit onjuiste beeld veranderen. We moeten kijken naar de mensen achter de handicap en naar hun talenten.

Beeldvorming is belangrijk voor alle doelgroepen uit het gelijkekansenbeleid. Zeker ook voor mensen met een handicap is dit nog een werkpunt.

MEE BESLISSEN

Ik wil dat mensen met een handicap kunnen mee beslissen over belangrijke zaken. Ik wil meer mensen met een handicap in adviesraden, commissies of raden van bestuur van verschillende overheden. De Vlaamse overheid kan hier het goede voorbeeld geven.

2.4. TOEGANKELIJKHEID

Mensen in een rolstoel kunnen de trap niet nemen. Maar ook met een kinderwagen lukt dit niet. Mensen met een visuele beperking kunnen de borden in een ziekenhuis niet altijd goed lezen. Ouderen horen de omroepers in het station soms niet. Al deze mensen ondervinden moeilijkheden omdat de publieke ruimtes en gebouwen niet toegankelijk zijn voor iedereen.

Een toegankelijke omgeving is goed bereikbaar en bruikbaar voor iedereen. Niet alleen gebouwen en publieke ruimtes moeten toegankelijk zijn, maar ook informatie. Want een toegankelijke omgeving maakt mensen zelfstandiger.

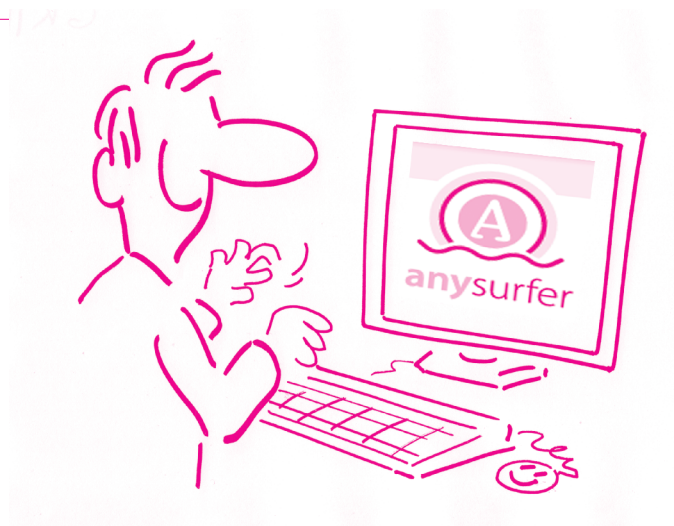
Mijn beleid rond toegankelijkheid gaat uit van Universal Design of 'ontwerpen voor iedereen'. Dat is een manier van denken die al begint bij het ontwerpen. Universal Design houdt rekening met zo veel mogelijk verschillende gebruikers: mensen met een handicap, kinderen, ouderen... Omdat in het ontwerp al voor toegankelijkheid gezorgd wordt, moeten er achteraf geen verbouwingen of aanpassingen meer gebeuren.

PUBLIEKE RUIMTE

Sinds maart 2010 is toegankelijkheid verplicht voor nieuwe publieke ruimtes. Ik wil de regels bekendmaken bij architecten en stedenbouwkundige ambtenaren. Hiervoor werk ik samen met de minister van Ruimtelijke Ordening.

De overheid moet zelf ook rekening houden met Universal Design. Zo geeft ze het goede voorbeeld met toegankelijke gebouwen en publieke ruimtes. Ieder bouwproject dat geld krijgt van de overheid moet in de toekomst rekening houden met Universal Design. Naast minister van Gelijke Kansen ben ik ook bevoegd voor Onderwijs en zal ik ervoor zorgen dat nieuwe schoolgebouwen toegankelijk zijn voor iedereen.

Mensen met een handicap moeten goede informatie krijgen over de toegankelijkheid van een gebouw of ruimte. Die informatie vinden ze in de databank 'Toegankelijk Vlaanderen'. Ik wil deze databank moderniseren.

Het internet is ook voor mensen met een handicap een belangrijke bron van informatie. Ik wil dat meer websites het AnySurferlabel halen.

PUBLIEKE INFORMATIE

Informatie moet toegankelijk zijn. Daarbij denk ik aan informatie op het internet en aan informatie van de overheid. Zo veel mogelijk mensen moeten die informatie kunnen lezen en gebruiken. Daarom wil ik ook hier Universal Design bekendmaken.

Het internet is ook voor mensen met een handicap een belangrijke bron van informatie. Ik wil dat meer websites het AnySurferlabel halen. Dit is een kwaliteitslabel voor websites die toegankelijk zijn voor iedereen. Voor blinden of slechtzienden, maar bijvoorbeeld ook voor mensen met een motorische handicap die moeilijk een computermuis kunnen gebruiken.

De overheid geeft veel informatie aan de Vlaamse burgers. Denk maar aan folders, brieven, websites ... Maar overheidsinformatie is vaak moeilijk of onduidelijk. Dit wil ik veranderen door Universal Design toe te passen. Iedereen moet de informatie van de overheid kunnen begrijpen. Want je kunt pas goed deelnemen aan de samenleving als je goed geïnformeerd bent. Ik ga ook andere ministers en hun diensten hiervan bewustmaken en ze aansporen Universal Design toe te passen.

TECHNOLOGIE

Veel mensen hebben moeite met nieuwe technologie. Het schermje van gsm's wordt bijvoorbeeld steeds kleiner. Slechtzienden kunnen het niet meer lezen. Ze moeten dan speciale en vaak dure gsm's kopen. Daarom wil ik dat ook bedrijven in de informatie- en communicatietechnologie Universal Design leren kennen. Zo kunnen deze bedrijven bij het ontwerpen van nieuwe technologie al rekening houden met blinden en slechtzienden, met doven en slechthorenden ... kortom: met alle gebruikers.

2.5. ETNISCH-CULTURELE DIVERSITEIT

NIEUWE VLAMINGEN

Er zijn verschillende redenen waarom we iemand een nieuwe Vlaming noemen. Het gaat over mensen die vanuit een ander land naar België verhuisd zijn, van wie de ouders of (over)grootouders vroeger in België zijn komen wonen, die een ander geboorteland hebben, een andere taal spreken ...

Nieuwe Vlamingen hebben vaak geen goede positie in onze samenleving. Ze zijn vaker werkloos of vinden moeilijk vast werk. Ze hebben meer problemen op school en ze leven vaker in armoede dan andere Vlamingen.

Nieuwe Vlamingen zijn het domein van mijn collega, de minister van Inburgering. Toch wil ik ook acties ondernemen voor nieuwe Vlamingen. Er zijn namelijk gemeenschappelijke punten met Gelijke Kansen, bijvoorbeeld op het vlak van gender en seksuele identiteit.

NIEUWE VLAMINGEN EN GENDER

Ik wil nieuwe Vlamingen bewustmaken van hun ideeën over vrouwen en mannen, over de verdeling van de huishoudelijke taken en de zorg voor het gezin.

Ik wil ook nieuwe Vlamingen aanmoedigen om in hun relatie of huwelijk als gelijkwaardige partners met elkaar te praten over het huishouden en de zorg. Zo hoop ik dat er ook bij hen

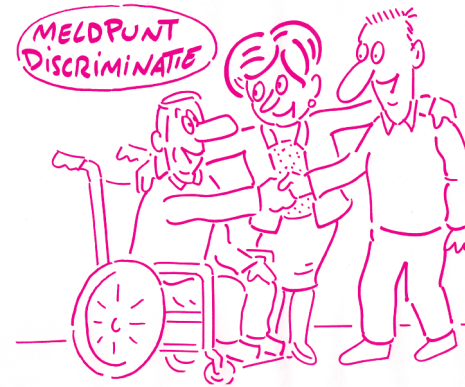
2.6. DISCRIMINATIE BESTRIJDEN

een meer evenwichtige verdeling komt. Relatieproblemen komen vaker voor bij nieuwe Vlamingen. Door te praten en de taken beter te verdelen, kan men problemen vermijden of oplossen.

Ik wil dat jonge nieuwe Vlamingen ideeën uitwisselen over hun rol en taken. Zo staan ze later sterker in hun relatie of huwelijk en wordt een meer gelijke verdeling van huishouden en zorg mogelijk.

NIEUWE VLAMINGEN EN SEKSUELE IDENTITEIT

Ook bij nieuwe Vlamingen is homoseksualiteit vaak niet bespreekbaar of aanvaard. Dit wil ik veranderen. Ik ga spreken met verenigingen en organisaties die met deze thema's bezig zijn. Op basis daarvan werk ik acties uit, zoals praatgroepen, informatiepakketten of lezingen.

De medewerkers van de meldpunten proberen de klachten door bemiddeling op te lossen.

Discriminatie komt vaak voor, dat blijkt uit onderzoek. Het is nochtans bij wet verboden en strafbaar. Een vrouw krijgt te maken met discriminatie wanneer ze solliciteert voor tuinier en niet aangenomen wordt omdat ze een vrouw is. Ik wil discriminatie voorkomen en bestrijden. Naast een gelijkekansenbeleid voer ik dus ook een gelijkebehandelingsbeleid of antidiscriminatiebeleid.

Daarom wil ik dat er in elke centrumstad een meldpunt discriminatie komt. Zo kan elke Vlaming met vragen of klachten

over discriminatie terecht bij een meldpunt in zijn omgeving. De medewerkers van de meldpunten proberen de klachten door bemiddeling op te lossen. Dit wil zeggen dat ze de zaak met de betrokken partijen proberen op te lossen, zonder tussenkomst van een rechtbank.

Als het meldpunt de klacht niet met de betrokkenen kan oplossen, moet er een rechtbank optreden. Ik wil dat er een onafhankelijke organisatie komt die slachtoffers van discriminatie juridisch helpt. Deze organisatie moet ook onderzoek doen naar en advies geven over discriminatie in de samenleving.

Op dit moment kennen mensen de rechten en plichten rond discriminatie te weinig: mensen moeten weten wanneer zij gediscrimineerd worden en wanneer zij eventueel zouden kunnen discrimineren. Daarom wil ik campagnes uitwerken om de discriminatiewetten en de meldpunten beter bekend te maken.

3. SAMEN AAN GELIJKE KANSEN WERKEN

VLAAMSE OVERHEID

Als minister van Gelijke Kansen moedig ik de andere ministers in de Vlaamse regering aan en help ik hen om binnen hun domein te werken aan gelijke kansen. We spreken samen af wat we gaan doen, maar elke minister zorgt zelf voor de acties op zijn terrein.

PROVINCIES EN GEMEENTES

Ook de ambtenaren van provincies en gemeentes hebben taken rond gelijke kansen. Gelijke Kansen in Vlaanderen werkt al goed samen met de 5 provinciebesturen, meer bepaald met de provinciale Steunpunten Toegankelijkheid en de provinciale coördinatoren Gender en Holebi.

Ik wil ook onderzoeken hoe ik in de toekomst meer kan samenwerken met de gemeentes. De meldpunten discriminatie kunnen hiervoor een vertrekpunt zijn.

WETENSCHAP

Een goed gelijkekansenbeleid steunt op kennis en onderzoek, dus op cijfers. Zo kan ik meten of mijn acties en die van de andere Vlaamse ministers echt iets verbeteren. Daarom ga ik op zoek naar cijfers over gelijke kansen.

Over holebi's is er meer onderzoek nodig. Hoe leven ze? Hoe voelen ze zich? Wat willen ze anders zien?

Ook rond het thema handicap wil ik meer onderzoek en cijfers. Hoe leven mensen met een handicap? Hoe wonen en werken ze? Waar gaan ze naar school? Met welke discriminaties krijgen ze te maken?

Een goed gelijkekansenbeleid steunt op kennis en onderzoek, dus op cijfers.

Het Steunpunt Gelijkekansenbeleid is een belangrijke partner voor wetenschappelijk onderzoek. Het Steunpunt verzamelt kennis en cijfers over thema's van mijn beleid.

MIDDENVELD

Veel verenigingen en organisaties werken rond gelijke kansen. Er zijn bijvoorbeeld organisaties die zich bezighouden met handicap, met gender of met toegankelijkheid. We noemen ze het gelijkekansenmiddenveld.

Het middenveld geeft mensen een stem in het beleid. De organisaties verzamelen ook vaak kennis over de thema's waar ze mee bezig zijn.

Ik vind de organisaties uit het middenveld heel belangrijk. Ik wil dan ook dat ze genoeg geld krijgen om hun werk te doen.

Handicap is een nieuw thema, daar wil ik de organisaties beter leren kennen.

INTERNATIONAAL

Het Vlaams beleid volgt vaak regels van internationale instellingen, bijvoorbeeld van de Verenigde Naties of de Europese Unie.

De ambtenaren van Gelijke Kansen in Vlaanderen gaan daarom ook naar internationale bijeenkomsten. Daar brengen ze verslag uit over wat Vlaanderen doet rond gelijke kansen en leren ze wat andere landen doen.

Gender wordt op internationaal vlak al uitgebreid behandeld. Ook rond het thema van seksuele identiteit werken veel Europese ambtenaren en Europese organisaties.

Voor deze ambtenaren en organisaties plan ik een bijeenkomst in december 2010. Dan is België namelijk de voorzitter van de Europese Unie (EU). Om de 6 maanden is het de beurt aan een andere lidstaat. Als voorzitter moet ons land dan bijvoorbeeld vergaderingen leiden met de andere EU-lidstaten en oplossingen zoeken voor problemen in de EU.

Ook voor de andere thema's (handicap, toegankelijkheid en etnisch-culturele diversiteit) wil ik internationaal samenwerken. Zo krijgen we nieuwe ideeën. En ik hoop uiteraard dat andere landen ook ideeën halen uit onze manier van werken.

Gelijke kansen 2009 - 2014 in het kort
D/2010/3241/184

Verantwoordelijke uitgever :
Heidi Vander Poorten

Je kan deze brochure gratis aanvragen op
het telefoonnummer 1700
of via de website:
www.vlaanderen.be/contact

Redactie: Toemeka vzw,
Beweging voor een verstaanbare samenleving
Joshi Janssen, Ann Kuijpers,
Ylona Vandensande, Jan Vansantvoet

Eindredactie: Anja Giegas

Vormgeving: Jos Wauters

Illustraties: PéVé (Philippe Vanden Driessche)

Deze publicatie kwam tot stand in samenwerking met het kabinet van Vlaams Minister Pascal Smet, de administratie Gelijke Kansen en adviseurs uit verschillende organisaties:

- Çavaria,
- Centrum Basiseducatie Leuven,
- Citizenne vzw,
- GRIP vzw,
- Internationaal Comité vzw,
- KVLV Landelijke Thuiszorg vzw,
- Liebrecht Salen (informatieambtenaar),
- Vlaamse Jeugdraad,
- Vrouwen Overleg Komitee vzw,
- Welzijnszorg vzw.

Vlaams Minister Pascal Smet en
de beweging voor een verstaanbare samenleving - Toemeka vzw,
willen al deze organisaties bedanken voor hun medewerking.